

Săpăturile din castrul roman de la Feldioara

Anul 1979 a marcat etapa finală a săpăturilor arheologice executate la castrul roman de la Feldioara (com. Ucea ; jud. Braşov)¹. Cu această etapă am încheiat cercetarea acestui obiectiv, de aşa manieră încît lucrările de hidroamelioraţii care urmează a fi executate aici nu vor găsi terenul şi obiectivele arheologice nepregătite².

În anul 1979 au fost executate următoarele secţiuni :

— secţiunea 55 (60×1,50 m) executată în interior, perpendicular pe zidul de Nord-Vest şi la 10 m spre Nord de secţiunea 32 ;

— secţiunea 56 (45×1,50 m) executată în interior, perpendicular pe zidul de Nord-Vest paralelă şi la 10 m spre Vest de secţiunea 32 ;

— secţiunea 57 (23×1,50 m) ; executată în interior perpendicular pe zidul de Nord-Vest, paralelă şi la 20 m spre Vest de secţiunea 56 ;

— secţiunea 58 (20×1,50 m) ; executată în interior, perpendicular pe zidul de Nord-Vest, paralelă şi la 20 m spre Vest de secţiunea 57 ;

— casetă 59 (5×2 m) ; executată pe capătul secţiunii 58 pentru a identifica turnul de curtină.

După cum se poate observa din planul prezentat (fig. 1) toate secţiunile au fost executate în interior, cu scopul de a controla elementele interne ale fortificaţiei (pe latura de Nord-Vest de-o parte şi de alta a porţii) şi pentru a stabili (mai bine zis controla) organizarea interioară a porţiunii păstrate din castru.

Secţiunea 55 a traversat pe întreaga lungime baraca nr. 1 ale cărei extremităţi sînt mărginite de un zid foarte slab din piatră ; capătul de Est al secţiunii a secţionat dru-

mul de la poarta de pe latura de Nord-Est. Stratigrafia secţiunii este similară cu a secţiunii precedente (S 41) fără a identifica elemente noi pentru modul de construcţie al barăcii. Secţiunea 56 a secţionat pe rînd *via sagularis* paralelă cu latura de Nord-Vest, baraca nr. 2 pe toată lungimea păstrată. Profilul secţiunii a confirmat existenţa şanţului de rigolă, structura drumului *sagularis* şi mai ales faptul că baraca nr. 2 nu mai are bordură din zid de piatră. Nici aici secţiunea nu a adus elemente noi privind modul de construcţie al barăcilor.

Secţiunile 57 şi 58 executate spre Vest de drumul ce trece prin poarta de pe latura de Nord-Vest nu au identificat nimic în interior, sau mai bine zis stratigrafia lor nu permite identificarea unor construcţii sigure. În schimb capătul secţiunii 58 (unde a fost dezvoltată caseta 59) a identificat un turn de curtină, a cărui ziduri au grosimea de 0,95 m. Prezenţa turnului de curtină sprijină ipoteza noastră iniţială care sugera că latura de Nord-Vest (şi respectiv cea de Sud-Est) constituie latura, respectiv laturile lungi, şi că porţile praetoria şi decumana se află pe laturile de Nord-Est şi Sud-Vest. Acum această supoziţie a devenit aproape o certitudine.

Materialul arheologic recoltat din secţiunile executate în anul 1979 nu aduce date noi. Descoperirile din interioarele barăcilor s-au înscris în tiparele mai mari date de aspectul materialului din numeroasele secţiuni executate transversal prin barăci. În schimb cele câteva piese de bronz descoperite în turnul de curtină permit câteva constatări în legătură cu datarea castrului³. Se pare că incinta din zid de piatră a fost într-adevăr construită

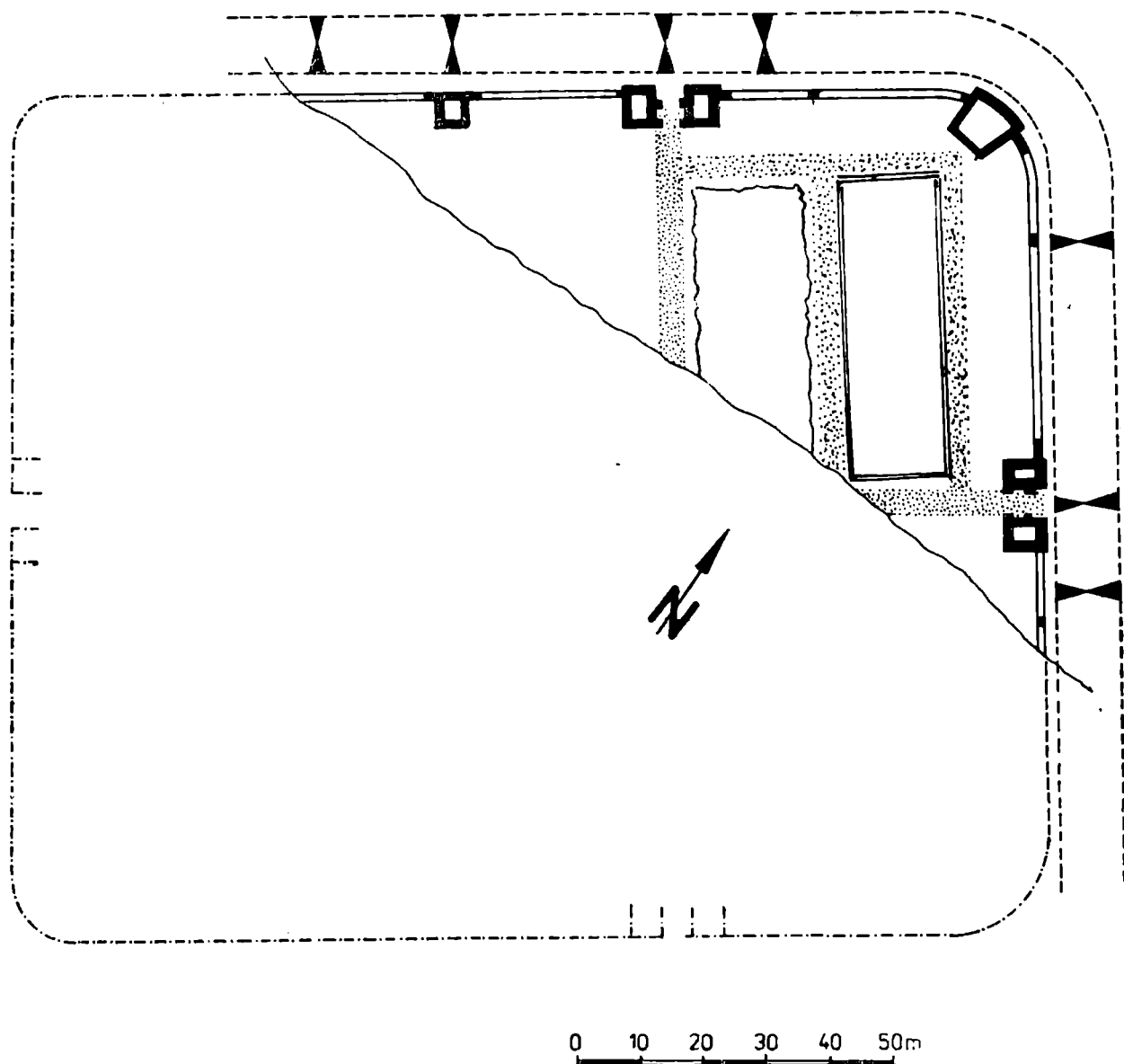

Fig. 1. Feldioara. Planul castrului obținut în urma săpăturilor de salvare.

pe la mijlocul secolului II e.n. și că la începutul secolului III e.n. a fost executată numai o reparație generală la zidul castrului.

Prezentarea monografică a castrului de la Feldioara, care este în pregătire și care are intenția de a trata exhaustiv materialul arheologic descoperit, va permite, credem, precizări cronologice și interpretări importante pentru istoria acestui teritoriu în epoca romană.¹

NOTE

¹ Săpăturile de la Feldioara au început în anul 1973 și s-au desfășurat în campanii anuale de câte o lună pînă în anul 1979 inclusiv. Ele au fost în-

cadrate în categoria săpăturilor de salvare din zona Oltului transilvan, dar nu au beneficiat de fonduri și mijloace pentru a se desfășura mai amplu și mai rapid. Fondurile au fost relativ reduse, adunate de la trei instituții participante: Institutul de Istorie și Arheologie din Cluj-Napoca, Muzeul Județean Brașov, Muzeul Cetății Făgărașului.

Despre aceste săpături vezi raportul N. Gudea — I. Pop, *Pontica* 10, 1977, p. 233—238.

² Spre deosebire de Feldioara, Comana și încă câteva puncte (foarte puțin numeroase, situate de-a lungul Oltului transilvan) unde s-au făcut cercetări sistematice, majoritatea obiectivelor arheologice înregistrate și propuse pentru a fi cercetate prin săpături de salvare au rămas în afara interesului sau posibilităților de salvare.

³ N. Gudea — I. Pop, în *op. cit.*, p. 236—238 presupune două faze de construcție la incinta din piatră a castrului: o fază datînd de la mijlocul se-

colului II e.n.; o fază de reparație datînd de la începutul secolului III e.n.

* La săpături au participat Ioan Ciupea și Ioan Frățeanu de la Muzeul cetății Făgăraș.

AUSGRABUNGEN IN DAS RÖMERLANGER VON FELDIOARA

ZUSAMMENFASSUNG

Die Verfasser legen eine kurzgefasste Übersicht der im Jahre 1979 in Feldioara (Kreis Braşov ; Gem. Ucea) durchgeführten Ausgrabungen vor, welche die letzte Stufe der dortigen archäologischen Rettungsarbeiten darstellen. Mit Hinblick auf den bei

Erforschung des Lagers erreichten Stand, und wegen des nahen Bevorstehens von Rettungsarbeiten in einem anderen Abschnitt des siebenbürgischen Olt (Alt) wurden die Grabungen eingestellt. Es werden die in Jahre 1979 durchgeführten Sektionen, deren Zweck und Ergebnisse vorgelegt. Die letzteren beziehen sich insbesondere auf Elemente der Umfassungsmauer an der Nord-West Seite und auf Ergänzungen zur Organisierung des Lagerinneren. Es wurden einige Feststellungen gemacht, die eine genauere Kenntniss des Lagerplanes und seiner Orientierung vermitteln.

ABBILDUNGSVERZEICHNIS

Abb. 1. Feldioara. Lagerplan über die Rettungsarbeiten gemacht.